

det viser sig Gang paa Gang. Det viser sig ogsaa i disse Uger. Prisen er gaaet lidt ned i England, siden jeg sidst talte, og nu i den sidste Uge er der en Eksport af Smør baade til Frankrig og endogsaa til Amerika med den høje Smørtold. Til Trods for, hvad det ærede Medlem Hr. Drachmann har sagt, er det faktiske Forhold, at vi har fri Smørudførsel overalt, der er intet Land, der har lukket for Eksport af Smør her fra Danmark.

Det ærede Medlem omtalte Tyskland, men modsagde ikke paa nogen Maade min Paavisning af, at vi under Frihandel, og netop under Henvisning til denne Frihandel, havde faaet alle vore Ønsker opfyldt med Hensyn til Landbrugseksporten, og at først den begrænsede Importregulering, som vi forsøgte i August Maaned, udsatte de opnaaede Fordele for Fare.

Det ærede Medlem talte saa om, at Tyskland havde ikke aabnet for Industriens Produkter. Jeg maa sige, at denne Udtalelse overrasker mig noget. Jeg har ikke vidst, at den danske Industri ønskede Adgang til det tyske Marked. Det er noget helt andet, jeg har hørt fra Industriens Side, det er nemlig Ønsket om, at der maatte blive iværksat en saa stærk Afspærring som muligt; jeg har hele Tiden hørt, at det var ganske umuligt at konkurrere med den tyske Industri. Men i og for sig var det jo glædeligt, og jeg haaber, at det Tidspunkt ogsaa kommer, da den danske Industri ønsker at konkurrere med den tyske Industri, ikke blot her i Landet, men ogsaa i Tyskland. Nu ved jeg ikke — det ærede Medlem kom ikke nærmere ind derpaa —, hvilke danske Industriprodukter det ærede Medlem tænker paa, naar han udtaler Ønskeligheden af, at man ogsaa havde aabnet for danske Industriprodukter. Det er mig heller ikke bekendt, at der fra den danske Industris Side er gjort Anstrengelser for at faa Adgang til det tyske Marked. Derimod ved jeg med Sikkerhed, at der fra Landbrugets Side er udfoldet Bestræbelser for at faa aabnet for Landbrugseksporten, som der tidligere var lukket for, og jeg ved, at disse Bestræbelser er kronet med Held. Det var det, jeg tillod mig at paavise, og det jo var Landbrugseksporten, vi talte om, det var Aabningen af Landbrugseksporten til de forskellige Markeder, som ogsaa det ærede Medlem ønskede at holde paa.

Med Hensyn til Amerika skal jeg her kun nævne, at det ærede Medlem stadig lader det Spørgsmaal staa ubesvaret, hvad det er, det ærede Medlem vil gøre overfor Amerika. Det ærede Medlem sagde kun dette: Jeg ønsker Fordfabrikken alt godt,

men jeg ønsker først og fremmest, at det danske Smør saavel som enhver anden dansk Vare maa finde Afsætning. Ja, det lyder jo udmærket, men jeg kan ærlig talt ikke se Logikken i denne Udtalelse. Det ærede Medlem kunde lige saa godt sige f. Eks.: Jeg ønsker det kongelige Teater en god Sæson, men jeg ønsker først og fremmest, at vi maa faa godt Vejr til Sommer. Det kan lyde meget smukt at sige noget saadant, men der er i Virkeligheden ingen Forbindelse mellem de to Ting.

I det hele taget er det en Misforstaaelse, som jeg gerne vil have Lov til at gøre opmærksom paa, at Eksport fra et Land er en Fordel, men Import til et Land er et Offer, som det paagældende Land bringer. Det er en Betragtning, der er taget lige ud af Merkantilismens Katekismus. Ved enhver fornuftig Handel er det saaledes, at baade Køber og Sælger har Fordel. Man kan ikke sige, at det er den ene Part, der har Fordelen, og den anden, der bringer et Offer.

Jeg maa i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at da vi havde gennemført denne begrænsede Regulering for Skotøj og Cigarer den 4. August, var den Genstand for Omtale i Udlandets Presse, og ikke nogen velvillig Omtale; endogsaa i Amerika blev denne begrænsede Regulering omtalt, skønt den ikke kunde betyde ret meget for Amerikas Import her til Landet. Jeg skal nævne, at et amerikansk Blad midt i August Maaned havde en Artikel, hvori der stod: Det lille Danmark gaar Protektionismens Vej; og det meddeles saa, at nu havde det lille Danmark begyndt at lukke for Importen af Skotøj og Cigarer, og saa skriver Bladet videre: Sæt nu, at England som Svar paa den Foranstaltning lukkede af for Indførselen af Smør og Flask, saa vilde det lille Danmark sulte ihjel. Videre skriver Bladet: Sæt, at Amerika lukkede af for Eksporten af Bomuldsfrøkager til Danmark, saa vilde dette Land ikke have Vinterfoder til sine Køer. Nu tillægger jeg det ikke større Betydning, at der i saadant et Blad staar saadanne Artikler, der staar jo Artikler om mange forskellige Forhold og skrevet ud fra mange forskellige Synspunkter, men jeg maa sige, at det virker overraskende, at samtidig med, at der herfra anbefales, at vi skulde true med, at vi ikke vilde importere Oliekager til vore Køer, viser det sig altsaa, at man kunde tænke sig fra amerikansk Side at true med at sige: Nu lukker vi af for Eksport af Bomuldsfrøkager til Danmark, hvordan vil I saa klare det? Saadan kan Sagen fremstilles paa den anden Side af Atlanterhavet. Jeg